

“Zo ik iets ben, ben ik een onderwijzer”

Uit de klas [4]: Ivo de Wijs

Nogal wat bekende Nederlanders en Vlamingen hebben voor de klas gestaan als leraar Nederlands. Verdwijnt die leraar ooit uit hen? In de serie ‘Uit de klas’ komen bekende oud-docenten Nederlands aan het woord over hun tijd voor de klas, en over hoe die doorwerkt in hun huidige werk. Deze keer: cabaretier, tekstschrijver en radio-maker Ivo de Wijs.

Mariëtte Baarda

“Ik had graag kletsoppen willen serveren,” zegt Ivo de Wijs, een schaalpje mini-Marsjes naar me toe schuivend in zijn Amsterdamse woning, “maar die waren slof geworden.” Lachend: “Slof, dat woord heb ik van componist en vriend Harry Bannink. Die had altijd pinda’s. ‘Verdorie, die zijn slof ...!’ kon hij uitroepen. Waarschijnlijk is het Twents, daar kwam hij vandaan.” We zijn meteen bij De Wijs’ favoriete onderwerp: taal. Even heeft hij het over woorden als *gewei* voor het gietijzeren rek op een ouderwets gasstel, en *derf* voor bedorven etenswaren. Dan ineens, op dicteertoon: “Hoe ik voor de klas kwam te staan ...”
Uw onderwijs carrière ...
De Wijs: “Zullen we jijen en jouen? De

korte versie is dat ik, na het behalen van mijn m.o. A Nederlands in Amsterdam, terugkeerde naar mijn Tilburgse middelbare school, maar dan als docent. Ik had me daar destijds behoorlijk gemanifesteerd: ik zat bij het schooltoneel, in het leerlingcabaret, de schoolkrantredactie. Mijn moeder kende de rector persoonlijk en men had zelfs al een huisje voor mij en mijn aanstaande gevonden. Elleke, met wie ik na al die jaren nog steeds getrouwd ben, had echter al een baan aan de Universiteit van Amsterdam; bij mij begon het cabaret net te lopen. Een tijdlang pendelde ik heen en weer tussen Tilburg en Amsterdam, tot ik inzag dat ik in Brabant op den duur niets te zoeken had – hoe leuk ik het daar ook vond.”